

نه احمدی نژاد نه موسوی زنده باد مبارزه طبقاتی!

بعد از نمایش انتخاباتی ، احمدی نژاد برنده انتخابات معرفی شد و این به بحران و تقابل سیاسی بین جناحهای بورژوازی منتهی شد. رهبر یکی از جناحهای رقیب ، موسوی نتایج انتخابات را قبول نداشت و معترضین را در سراسر کشور بسیج کرد که منتهی به کشته و زخمی شدن تعدادی از تظاهر کنندگان شد. حقیقت این است که در عصر ما ، عصر انحطاط و گنبدگی سرمایه داری ، پارلمان چیزی جز گلیج سازی و دست اندازی نیستند. و بزرگترین وظیفه پارلمان قانونی کردن بردگی مزدی است.

موسوی ، با پرچم سبزش ، خودش را رفرمیست معرفی کرد. چه مفهومی دارد که یک رفرمیست باشی؟ در زمان نخست وزیری موسوی بود که صدها کارگر اعتصابی به زندان انداخته یا به خون کشیده شدند. هزاران زندانی سیاسی زمانی تیرباران شدند که موسوی نخست وزیر بود. گورستان دسته جمعی از زندانیان سیاسی (خاوران) در زمان نخست وزیری موسوی بوجود آمد. این لیست خیلی طولانی است. موسوی کمتر از احمد نژاد جنایتکار نیست زمانی که حقوق کارگران یا حقوق بشر مطرح میشود.

جنبش سبز تعلق به کارگران ندارد و متعلق به یکی از جناحهای رقیب بورژوازی است. ما نباید به عنوان گوشت دم توپ در اختلافات درونی بورژوازی عمل کنیم. به جای پرچم سبز ، ما باید پرچم خودمان را بلند کنیم ، پرچم پرولتاریا و پرچم سرخ.

سرمایه داری منشا همه بدبختی ها و فلاکتها در دنیاست. سرمایه داری یعنی یک جهنم واقعی ، نه فقط برای طبقه کارگر بلکه برای کل بشریت. ما هرگز نباید فراموش کنیم که دمکراسی سرمایه داری و دیکتاتوری سرمایه داری دو روی یک سکه هستند. جایی که مجسمه آزادی ایستاده است ، هزاران کارگر بیکار و بی خانمان هستند. در بهشت سرمایه داری ، جایی که دولتهای سوسیال دمکراتیک بیش از صد سال بر سر کار بوده اند ، بیکاری یک کابوس برای طبقه کارگر بوده است.

آینده جنبش ما به مبارزه ما بستگی دارد. ما باید مبارزه مان را گسترش بدهیم ، مستقل از جناحهای بورژوازی ، علیه سرمایه داری. شعار ما باید بر علیه بردگی مزدی ، استثمار ، بیکاری ، تورم و ما باید مبارزه مان را از خیابانها به محلهای کار در تمامی بخشها گسترش بدهیم و اگر امکانش باشد به دیگر کشورها. مواضع انترناسیونالیستی در ایران خیلی ضعیف است و مبارزان بسیار ایزوله. ما باید سعی کنیم این انزوا را بشکنیم و ارتباط و همکاری بین انترناسیونالیستها را در دنیا برقرار کنیم.

طبقه کارگر تنها طبقه اجتماعی است که میتواند به بربریت و فلاکت سرمایه داری پایان دهد. آلترناتیوی که کمونیستها قبلا مطرح کرده بودند بیش از هر زمان دیگری معتبر است.

انقلاب کمونیستی یا نابودی بشریت!

صدای انترناسیونالیستی

1388-03-29

E-mail: internationalist.voice@gmail.com

Homepage: www.internationalist.tk